Rok VII Nr 21

Poznań, 1 listopada 1949

ADRES REDAKCJI
I ADMINISTRACJI:
Poznań, ul. Młyńska 5

KONTO P. K. O. nr V-845
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 360
kwartalnie . . „ 90
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo zł 10
napis: 1 słowo . . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

O doliczeniu lat służby do wymiaru emerytury

W związku z art. 4 ustawy z dnia 1 lipca 1949 o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) — przypominają sobie emeryci jakieś dawne, a nawet najnowsze okresy pracy prywatnej, prowizorycznej, kontraktowej i proszą o informacje, co należy zrobić, by praca taka zaliczona została do wymiaru emerytury, który jest zawsze niewystarczający.

Przed omówieniem tego zagadnienia musimy przytoczyć najpierw samo brzmienie art. 4 ustawy z 1 lipca br. — opiewa ono jak następuje:

„*Art. 4. Na zasadach, przewidzianych w art. 7 i 37 ust. 7 ustawy emerytalnej, zalicza się do wysługi emerytalnej również okresy ubezpieczenia emerytalnego robotniczego*".

Art. 7 ustawy emerytalnej:

„Na pokrycie świadczeń, przewidzianych w niniejszej ustawie na rzecz funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, mianowanych po dniu 31 stycznia 1934 r. tworzy się ze składek emerytalnych Państwowy Zakład Emerytalny. Składki emerytalne do Państwowego Zakładu Emerytalnego uiszcza Skarb Państwa, który pokrywa również ewentualny niedobór Państwowego Zakładu Emerytalnego i gwarantuje wypłatę wszystkich świadczeń wynikających z niniejszej ustawy.

Państwowy Zakład Emerytalny jest instytucją prawa publicznego i posiada osobowość prawną, jest wolny od wszelkich podatków państwowych i samorządowych. Wszelkie akty prawne zawierane przez Państwowy Zakład Emerytalny w wykonaniu postanowień niniejszej ustawy, są wolne od należności Skarbu Państwa i nie podlegają opłatom stemplowym. Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu służy uwolnienie od opłat sądowych.

Rada Ministrów może rozszerzyć zakres działania Państwowego Zakładu Emerytalnego również na inne kategorie funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, niż wymienione w ustępie pierwszym oraz na pracowników instytucyj, przedsiębiorstw i monopolów państwowych.

Rada Ministrów wyda statut Państwowego Zakładu Emerytalnego, określający w szczególności sposób powoływania i zakres kompetencji poszczególnych organów, postępowanie przy ustalaniu i przyznawaniu świadczeń, sposób wypłaty świadczeń, prawa i obowiązki pracowników Państwowego Zakładu Emerytalnego, sposób podpisywania dokumentów imieniem Państwowego Zakładu Emerytalnego, sposób publikacyj rocznych sprawozdań i zamknięć rachunkowych oraz nadzór państwowy nad Państwowym Zakładem Emerytalnym.

Rozporządzenie Rady Ministrów określi również wysokość składki emerytalnej, sposób tworzenia i przeznaczania funduszów na poszczególne świadczenia, przeznaczenie uzyskanych nadwyżek, sposób lokaty funduszów, sposób rozrachowania Państwowego Zakładu Emerytalnego ze Skarbem Państwa *i zaliczenia do emerytury okresów służby, czy też pracy zawodowej, za którą nie uiszczono składek emerytalnych do Państwowego Zakładu Emerytalnego, oraz unormuje sprawę przekazywania składek pomiędzy Państwowym Zakładem Emerytalnym a innymi instytucjami i Skarbem Państwa.*

Upoważnia się Radę Ministrów do wydawania rozporządzeń normujących:

a) I. Przekazywanie przez Skarb Państwa ośmioprocentowej składki, określonej w art. 120, ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) właściwym zakładom ubezpieczeń pracowników umysłowych oraz właściwym instytucjom, przedsiębiorstwom lub zakładom, których pracownicy zgodnie z art. 5, punkt 4 do 6 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospo-

litej nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na mocy tego rozporządzenia;

II. Zaliczanie lat służby państwowej, pełnionej od dnia 1 stycznia 1928 r. do ubezpieczenia, unormowanego tymże rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej, wzgl. do lat wysługi emerytalnej — w wyżej wymienionych instytucjach, przedsiębiorstwach i zakładach tym funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, których stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn uznanych w rozporządzeniu Rady Ministrów za powodujące do zachowania prawa do przekazania wymienionej w punkcie I. ośmio procentowej składki,

b) Przekazywanie Skarbowi Państwa składek ubezpieczeniowych przez właściwe Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, lub właściwe instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady, których pracownicy zgodnie z art. 5, punkt 4 do 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na mocy tego rozporządzenia, za lata pracy umysłowej tych pracowników, którzy przeszli lub przejdą do stałej służby państwowej.

Opłaty emerytalne przewidziane w ustawie niniejszej, wyjąwszy ustępy 1—5 artykułu niniejszego, wynoszą 8% uposażenia służbowego, stanowiącego podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego w czasie uiszczania tej opłaty. Jeżeli funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy nie uiścił opłaty emerytalnej w czasie trwania czynnej służby, opłatę tę oblicza się od podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego.

Przekazywanie składek, o których mowa w ustępie poprzednim, będzie uskutecznione za wszystkich funkcjonariuszów państwowych i wojskowych, którzy przejdą ze służby państwowej do zatrudnienia uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w zakładzie ubezpieczeń pracowników umysłowych na zasadzie powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 roku lub do służby w instytucjach, przedsiębiorstwach czy też zakładach uzasadniających w myśl art. 5, p. 4 do 6 tegoż rozporządzenia zwolnienie z obowiązku ubezpieczenia, o ile ci funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi ani nie nabyli w służbie państwowej prawa do emerytury, ani prawa tego przy rozwiązaniu stosunku służbowego nie utracili.

Zakłady ubezpieczeń pracowników umysłowych oraz instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady zaliczą funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, za których Skarb Państwa winien przekazać składki ubezpieczeniowe, do miesięcy składkowych, względnie do wysługi emerytalnej w całości okres czasu, za który Skarb Państwa ma przekazać składki, niezależnie od obowiązujących w tej mierze odmiennych przepisów.

Opłaty emerytalne, przewidziane w ustawie niniejszej, wyjąwszy ustępy 1 do 5 niniejszego artykułu, wynoszą 8% uposażenia służbowego, otrzymywanego w czasie uiszczania tej opłaty.

Jeżeli funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy nie uiścił opłaty emerytalnej w czasie trwania czynnej służby, opłatę tę oblicza się od uposażenia, otrzymywanego ostatnio przed rozwiązaniem stosunku służbowego.

Opłaty emerytalne, przewidziane w art. 7, ust. 10 ustawy, oblicza się od uposażenia w służbie czynnej łącznie z dodatkami, zaliczalnymi do podstawy wymiaru emerytury, bez żadnych potrąceń.

Art. 37, ust. 7 ustawy emerytalnej:

„Funkcjonariuszom państwowym zalicza się do wysługi emerytalnej okres, za który powinny być Skarbowi Państwa przekazane składki ubezpieczeniowe w myśl art. 7, ust. 6, lit. b) ustawy niniejszej lub art. 294 ustawy z dnia 28 marca 1933 o ubezpieczeniu społecznym Dz. U. R. P. Nr 51, poz 396".

Z powyższych przepisow wynika, że do wysługi emerytalnej doliczyć można jedynie okresy poprzedzające służbę państwową względnie w przerwach jej trwania i tylko wtedy, kiedy zainteresowany nie nabył jeszcze uprawnień emerytalnych. Po przejściu na emeryturę praca kontraktowa nawet w tym samym urzędzie do emerytury zaliczona być może o ile dany pracownik nie został w służbie reaktywowany.

O naszych Schroniskach

W jednym z numerów „Emeryta" pojawił się artykuł, w którym autor omawiając korespondencję zamieszczoną w Słowie Powszechnym *„O domach dla emerytów"* zwrócił uwagę, że emeryci nawet samotni, nie mający nikogo na świecie niechętnie idą do Schronisk, gdyż boją się, że tam trzeba zaraz umrzeć, albo pracować a w każdym razie poddać się porządkowi domowemu. Do powyższych uwag pragnę dorzucić kilka słów, albowiem jako samotny i sam kandydat na pensjonariusza Schroniska ociągam się z udaniem się tam ale nie z naprowadzonych wyżej powodów.

Mam lat 70, jestem znękany wiekiem, przejściami wojennymi i niedostatkiem, gdyż oprócz nędznej emerytury 3.000 zł nic nie mam i większej emerytury nie dostanę, gdyż miałem niski stopień służbowy i z powodu choroby nie wysłużyłem lat potrzebnych do osiągnięcia pełnej emerytury. Zresztą takich jak ja jest więcej. Każdy z nas ma jakieś starcze dolegliwości, bóle głowy, stargane nerwy, cierpienia żołądkowe, astmę itp Do pracy chociaż lekkiej nie każdy ma zdrowie i siły, nie każdy umie pracować. Nie jeden myśli: nie potrafię, nie dam rady, a jak mnie stamtąd wyrzucą, co pocznę? gdzie pójdę? To są istotne przyczyny, dla których ludzie niechętnie udają się do Schronisk, zwłaszcza zżyci z miastami, w których mają kogoś znajomego, znane ulice i uliczki, parki i ławki, gdzie kilka godzin dziennie przesiedzieć można i patrzeć na boży świat i słońce, które niedługo na wieki zgaśnie dla niego.

Są w końcu i tacy, którzy pojechali by do Schroniska, ale nie mają za co. Przed wyjazdem trzeba coś uporządkować, coś przysposobić, zabrać z sobą jakieś rzeczy, jakąś walizkę bodaj, to wszystko kosztuje, skąd na to brać.

Tam gdzie są, znają ich ludzie, każdy zlituje się i czasem coś pomoże, coś da, a w Schronisku, jak tam będzie?

Zresztą, są emeryci żonaci, którzy chętnie przenieśli by się do Schroniska, gdyby im pozwolono zabrać żony, zgodziliby się nawet pracować razem z żonami, ale czy to można, czy Schronisko takich przyjmie?

Powyższe uwagi podaję pod dyskusję publiczną, może ktoś kompetentny zabierze głos w tej sprawie i objaśni, czy moje wątpliwości są uzasadnione i w jaki sposób zaradzić można temu, by potrzebujący naprawdę Schronisk mogli bez obawy oddać się pod ich opiekę, jakie panują w nich stosunki, czy i skąd dostać można zapomogę na podróż do danej miejscowości, by w nich na stałe się osiedlić.

Niedźwiecki

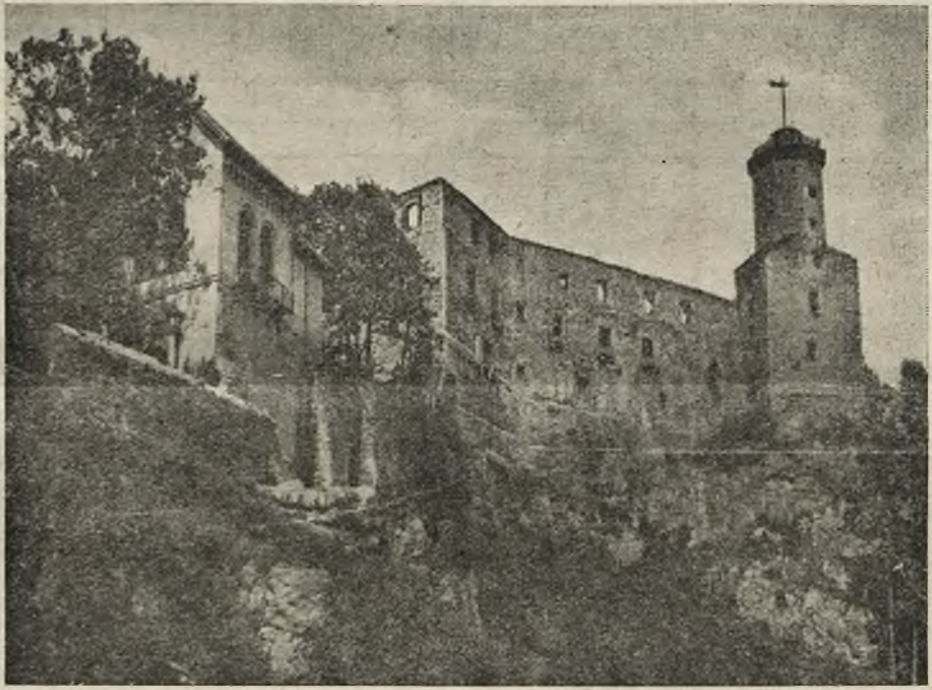
Redakcja „Emeryta" wdzięczna jest Szanownemu Obywatelowi za powyższe uwagi, które uznaje jako bardzo trafne i na czasie. Niech Obywatel jednak poda sposób zagwarantowania, że ktoś, komu np. z naszego skromnego funduszu zapomogowego udzielimy pożyczki na podróż do Schroniska nie obróci ją na inny cel a nie na podróż do Schroniska, Przecież już kilkakrotnie tak się zdarzyło.

Schroniska nasze są stworzone tylko dla emerytów państwowych, wyposażone należycie, przystępne, czyste, zagospodarowane stanowią prawdziwy azyl dla ludzi spokojnych, solidnych i skromnych. Nie można liczyć tam na wykwintną kuchnię, kuropatwy, sandacze, czy pasztety, ale dobry chleb, mleko, kartofle okraszone, czasem kęsek mięsa, kluski i pożywna zupa zawsze się znajdą a przy tym ciepło, przytulnie i swojsko między swoimi w życzliwym otoczeniu.

Dobre powietrze, zdrowe przechadzki, piękne widoki w lecie i w zimie, spokojne życie będzie miał człowiek samotny, sterany wiekiem i pracą.

Spojrzyjcie na ten przepiękny widok, jak z bajki o cudownym zamku, to Dolny Śląsk, pełny takich historycznych, polskich zabytków. To Bystrzyca Górna.

Kamień Wielki ma swój odmienny urok: prześliczny park z odwiecznymi dębami i bukami, z stałą zielenią drzew szpilkowych, jeziora, sady, gospodarka wiejska, pałac z centralnym ogrzewaniem, przestronne, jasne pokoje, wygodne łóżka, ciepły kąt, elektryczne światło, wodociągi, kanalizacja, smaczny i zdrowy wikt gospodarski, toć przecie wymarzona przystań dla samotnych starców i staruszek.

Nie bać się niczego, napisać popytać, czy jest jeszcze miejsce i przyjechać. W naszych Schroniskach nikt jeszcze nie umarł a tym mniej z głodu.

Dziś po ciężkiej wojnie i koszmarnych przejściach, po utracie całego dobytku i najbliższych, najdroższych osób, niemal cały naród żyje skromnie, nikomu z klas średnich się nie przelewa, ale w Schroniskach żyć można.

Na marginesie nowelizacji ustawy emerytalnej

Ustawa z dnia 12 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 17/38, poz. 125) uchylająca dekret z dnia 22 listopada 1935 r. o zmianie niektórych przepisów dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 521) obcinający o 1/4 część lata służby pełnionej za czasów zaborczych i przywracająca pełną ilość lat tej służby, — uzupełniła przepisy art. 81 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z roku 1934, Nr 20, poz. 160) następującymi postanowieniami:

Przy wliczaniu pełnej ilości lat służby funkcjo-

Tabela Zaopatrzeń Emerytalnych nauczycieli szkół państwowych i publicznych wg grup uposażenia ustalonego Rozp. Rady Min. z dnia 19. II. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 85), których stosunek służbowy ustał przed 1 lutego 1934 r.
Obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r.

Upos. zas. grupa	kwota	Wysł. lat % %	10 / 30	11 / 32	12 / 34	13 / 36	14 / 38	15 / 40	16 / 42,4
		100	6.450	6.880	7.310	7.740	8 170	8 600	9.116
1	21.500	50	3.225	3.440	3.655	3.870	4.085	4.300	4.558
		25	1.612,5	1.720	1.827,5	1.935	2.042,5	2.150	2.279
		100	5.550	5.920	6.290	6 660	7.030	7.400	7.844
2	18 500	50	2.775	2.960	3.145	3.330	3.515	3.700	3.922
		25	1.387,5	1.480	1.572,5	1.665	1.757 5	1.850	1.961
		100	4.650	4.960	5.270	5.580	5.890	6 200	6.572
3	15.500	50	2.325	2.480	2 635	2.790	2.945	3.100	3.286
		25	1.162,5	1.240	1.317,5	1.395	1.472,5	1.550	1.643
		100	4.290	4.576	4 862	5.148	5 434	5.720	6.063,2
4	14.300	50	2.145	2.288	2.431	2.574	2.717	2.860	3.031,6
		25	1.072,5	1.144	1.215,5	1.287	1.358,5	1.430	1.515,8
		100	3.900	4.160	4.420	4 680	4.940	5.200	5.512
5	13.000	50	1.950	2.080	2.210	2.340	2.470	2.600	2.756
		25	975	1.040	1 105	1.170	1.235	1.300	1.378
		100	3.660	3.904	4 148	4.392	4.636	4 880	5.172,8
6	12.200	50	1.830	1.952	2.074	2.196	2.318	2.440	2.586,4
		25	915	976	1.037	1.098	1.159	1.220	1.293,2
		100	3.390	3 616	3.842	4.068	4 294	4 520	4.791,2
7	11.300	50	1 695	1.808	1.921	2.034	2.147	2.260	2.395,6
		25	847,5	904	960.5	1.017	1.073,5	1.130	1.187,8

Upos. zas. grupa	kwota	Wysł. lat % %	17 / 44,8	18 / 47,2	19 / 49,6	20 / 52	21 / 54,4	22 / 56,8	23 / 59,2	24 / 61,6	25 / 64	26 / 66,8
		100	9.632	10 148	10.664	11.180	11.696	12.212	12.728	13.244	13.760	14.362
1	21.500	50	4.816	5.074	5.332	5 590	5.848	6.106	6 364	6.622	6.880	7.181
		25	2.408	2.537	2.666	2.795	2.924	3.053	3.182	3.311	3.440	3.590,5
		100	8.288	8.732	9.176	9.620	10.064	10.508	10.961	11.396	11.840	12 358
2	18 500	50	4.144	4.366	4.588	4.810	5.032	5.254	5.480,5	5.698	5.920	6.179
		25	2.072	2.183	2 294	2.405	2.516	2.627	2.740,25	2.849	2.960	3.089,5
		100	6.944	7.316	7.688	8.060	8.432	8.804	9.176	9.548	9.920	10.354
3	15.500	50	3.472	3.658	3.844	4.030	4 216	4.402	4.588	4.774	4.960	5.177
		25	1.736	1.829	1.922	2.015	2.108	2.201	2.294	2.387	2 480	2.588,5
		100	6.406,4	6.749,6	7.092,8	7.436	7.779,2	8.122,4	8 465,6	8.808,8	9.152	9.552,4
4	14.300	50	3.203,2	3.374,8	3.546,4	3 718	3.889,6	4.061,2	4.232,8	4.404,4	4.576	4.776,2
		25	1.601,6	1.687,4	1.773,2	1.859	1.944,8	2.030,6	2.116,4	2.202,2	2.288	2.388,1
		100	5.824	6.136	6.448	6.760	7.072	7.384	7.696	8.008	8.320	8.684
5	13.000	50	2.912	3.068	3.224	3.380	3.536	3.692	3.848	4.004	4.160	4.342
		25	1.456	1.534	1.612	1.690	1.768	1.846	1.924	2.002	2.080	2.171
		100	5.465,6	5.758,4	6.051,2	6.344	6.636,8	6.929,6	7.222,4	7.515,2	7.808	8.149,6
6	12.200	50	2.732,8	2.879,2	3.025,6	3.172	3 318,4	3.464,8	3.611,2	3.757,6	3.904	4.074,8
		25	1.366,4	1.439,6	1.512,8	1.586	1.659,2	1.732,4	1.805,6	1.878,8	1.952	2.037,4
		100	5.062,4	5.333,6	5.604,8	5.876	6.147,2	6.418,4	6.689,6	6.960,8	7.232	7.548,4
7	11.300	50	2.531,2	2.666,8	2.802,4	2.938	3.073,6	3.209,2	3.344,8	3.480,4	3,616	3.774,2
		25	1.265,6	1.333,4	1.401,2	1.469	1.536,8	1.604,6	1.672,4	1.740,2	1.808	1.887,1

Upos. zas. grupa	kwota	Wysł. lat % %	27 / 69,6	28 / 72,4	29 / 75,2	30 / 78	31 / 80,8	32 / 83,6	33 / 86,4	34 / 89,2	35 / 92
		100	14.964	15.566	16.168	16.770	17.372	17.974	18.576	19.176	19.780
1	21.500	50	7.482	7.783	8.084	8 385	8.686	8.987	9.288	9.589	9.890
		25	3.741	3.891,5	4.042	4.192,5	4.343	4.493,5	4.644	4.794,5	4.945
		100	12.876	13 391	13.912	14.430	14.948	15.466	15.984	16 502	17.020
2	18 500	50	6.438	6.697	6.956	7.215	7.474	7.733	7.992	8.251	8 510
		25	3.219	3.348,5	3.478	3.607 5	3.737	3.866,5	3.996	4.125.5	4.255
		100	10.788	11.222	11.656	12.090	12.524	12.958	13.392	13.826	14.260
3	15.500	50	5.394	5.611	5.828	6.045	6.262	6.479	6.696	6.913	7.130
		25	2.697	2.805,5	2.914	3.022,5	3.131	3.239,5	3.348	3.456,5	3 565
		100	9.952,8	10.353,2	10.753,6	11.154	11.554,4	11.954,8	12.355,2	12.755,6	13.156
4	14.300	50	4.976,4	5.176,6	5.376,8	5.577	5.777,2	5.977,4	6.177,6	6.377,3	6 578
		25	2.488,2	2.588,3	2.688,4	2.788 5	2.888,6	2.988,7	3.088,8	3 188,9	3.289
		100	9.048	9.412	9.776	10.140	10 504	10.868	11.232	11.596	11.960
5	13.000	50	4.524	4.706	4.888	5.070	5.252	5.434	5.616	5.798	5.980
		25	2.262	2.353	2.444	2.535	2.626	2.717	2.808	2.899	2.990
		100	8.491,2	8.832,8	9.174,4	9.516	9.857,6	10.199,2	10.540,8	10.882,4	11.224
6	12.200	50	4.245,6	4.416,4	4.587,2	4 758	4.928,8	5.099,6	5.270,4	5.441,2	5 612
		25	2.122,8	2.208,2	2.293,6	2.379	2.464,4	2.549,8	2.635,2	2.720,6	2.806
		100	7.864,8	8.181,2	8.497,6	8.814	9.130,4	9.446,8	9.763,2	10.079,6	10.396
7	11.300	50	3.932,4	4.090,6	4.248,8	4.407	4.565,2	4.723,4	4.881,6	5 039,8	5.198
		25	1.966,2	2.045,3	2.124,4	2.203,5	2 282,6	2.361,7	2.440,8	2.519,9	2 599

UWAGA:

1. Tabela ta dotyczy nauczycieli szkół państw. i publ., którzy pobierali ostatnio w służbie czynnej uposażenie wg. grup w punktach. Podlegają oni zaszeregowaniu do odpowiednich grup uposażenia w złotych wg. tabeli, podanej w dekrecie z dnia 10. XII. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 2 z 1947 r.) a następnie wg. zasad podanych niżej: nauczyciele zaszeregowani do grup podanych w Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 2 z 1947 r. otrzymują uposażenie grup podanych w Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 85 z 1949 r., a mianowicie:
   XI. — 7
   X. — 6
   IX. — 5
   VIII. — 4
   VII. — 3
   VI. — 2
   V. — 1
2. W. w. nauczyciele nie mogą pobierać w 1949 r. zaopatrzenia emerytalnego więcej jak zł 10.000,— mies.
   a wdowy po nich nie mogą pobierać w 1949 r. pensji wdowiej więcej jak zł 5.000,— mies.

nariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy przed wstąpieniem do wojska polskiego pozostawali na służbie jednego z byłych państw zaborczych, uwzględnia się jedynie okresy rzeczywistej służby, okresów natomiast, podlegających doliczeniu z tytułu korzystniejszego liczenia tej służby, nie uwzględnia się; *zastrzeżenie to nie dotyczy osób, odznaczonych orderem wojskowym „Virtuti Militari" lub „Krzyżem Niepodległości".*

Służba wojskowa pełniona w byłym państwie zaborczym z poboru, mobilizacji lub ochotniczo — bez względu na odmienne przepisy danego państwa zaborczego — podlega wliczeniu do wysługi emerytalnej jedynie w przypadku, gdy pełniąca tę służbę osoba już w b. państwie zaborczym uzyskała charakter funkcjonariusza państwowego lub zawodowego wojskowego albo gdy po odbyciu służby wojskowej przeszła bezpośrednio do służby państwowej polskiej, cywilnej lub wojskowej, względnie do służby w jednej z formacji wojskowych, uznanych przez Państwo Polskie.

Ustawa z 12 marca 1938 r. nie tylko przywraca pełną policzalność lat służby zaborczej i pracy zawodowej ale ponadto przyznaje prawo do korzystniejszego liczenia pewnych okresów służby zaborczej kawalerom „Orderu Virtuti Militari" i „Krzyża Niepodległości".

Art. 15 powołanej na wstępie ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 wyraźnie postanawia, że czas służby wojskowej, odbytej podczas wojny od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia podpisania traktatu pokoju, liczy się przy wymiarze uposażenia emerytalnego podwójnie. Również podwójnie liczy się czas rzeczywiście pełnionej służby cywilnej, odbytej na terenie operacyjnym, podporządkowanym dowództwu armii, oraz okresy służby rzeczywiście pełnionej w formacjach wojskowych.

Z powyższych ustawowych postanowień wynika, że emeryci państwowi i zawodowi wojskowi o ile posiadają nazwane wyżej odznaczenia, mają prawo do korzystniejszego liczenia im lat służby odbytej podczas wojny co najmniej w ilości lat pięciu, co dotychczas nie nastąpiło, a jakże inaczej wyglądały by ich emerytury, gdyby ten czas został zaliczony, nie mówiąc o innych przywilejach, jak specjalne dodatki orderowe, daleko idące ulgi przy przejazdach kolejami itp.

Przypuszczamy, że Ministerstwo Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu sprawy te unormuje i przywróci prawa płynące z tak wysokich odznaczeń.

Emeryci wojskowi nie mogą zrozumieć również utrzymania nadal linkerowskiego podziału emerytów na punktowych i złotowych, zwłaszcza, że ustawa nowelizacyjna miała zatrzeć różnice pomiędzy jednymi i drugimi i to było właśnie, jak nas przekonywano, — celem zawieszenia mocy art. 6 ustawy emerytalnej, by przeprowadzić zrównanie tego specyficznego tworu sanacyjnego.

Przy drukowanych dotychczas w „Emerycie" tabelach uposażeń poszczególnych rodzajów służby, widnieje zawsze u dołu notatka, iż zaopatrzenie na rok 1949 nie może przekraczać dla emeryta kwoty 10.000 zł, dla wdowy kwoty 5.000 zł, z czego wypływa wniosek, że dawane reprezentacji naszej przyrzeczenia, iż emerytury zwiększać się będą automatycznie co rok o 10% będą dotrzymane i nie wątpimy, że Związek Zrzeszeń Emerytalnych poczynił u kompetentnych władz odpowiednie kroki w celu zrealizowania powyższego przyrzeczenia.

Jako lojalni obywatele państwa, odczuwający wysiłki dążące do dobrobytu mas, — nie uprzy-

krzamy się i nie skarżymy na ciężkie położenie, gdyż wiemy, że Państwo przyjąwszy opiekę nad nami, samo pomyśli o konieczności poprawy naszego bytu. Chodzi tylko o to, by pomoc ta nie przyszła zapóźno i by już teraz poczynione zostały kroki potrzebne do jej urzeczywistnienia. Zapowiadana w roku poprzednim wydatna poprawa bytu od stycznia br. przyszła dopiero we wrześniu i w październiku br. Wydatność jej jednak spotkała tylko niektóre grupy, inne natomiast zwłaszcza te najbiedniejsze, nie odczuły jej wcale. 60% emerytów pobiera nadal uposażenie w wysokości 3.000 zł, wdowy w wysokości 2.100 zł, żadna z tych kwot do zaspokojenia najkonieczniejszych potrzeb nawet przy najskromniejszym życiu nie wystarczy.

Karty żywnościowe zostały odjęte, emeryci nie otrzymują bonów na tłuszcz i mięso, jakkolwiek najwyższe władze zaliczają nas do świata pracy, który swoją powinność należycie spełnił.

Ł. M. emeryt wojskowy

Listy z Kraju

Siemanowice Śląskie. Odezwa do Emerytek i Emerytów:

Szanowne Obywatelki i Obywatele: Przeważna część z pośród Was otrzyma prędzej, czy później wyrównanie różnic w uposażeniu emerytalnym i to wstecz od 1 stycznia br.

Wiem, że każdy czeka na to od wielu miesięcy, że kwota ta jest mu koniecznie potrzebna i że już z góry zapadły postanowienia jakie dziury w budżecie domowym mają być najpierw załatane. Z uwagi jednak na to, że taka druga okazja nie prędko się powtórzy, że ponadto Centrala naszego Związku w Warszawie jest w toku likwidacji i że z tego względu tym bardziej powinniśmy bronić pozostałe placówki okręgowe a zwłaszcza Okręgowy Związek Emerytów w Poznaniu, tak wielce zasłużony w osiągnięciu pewnych rezultatów i tak żywotny, — apeluję do Waszych uczuć solidarności koleżeńskiej i dobrych serc, aby z otrzymanej kwoty wyrównania każdy według możności przyczynił się dobrowolnie do zasilenia funduszów na pożyteczne cele, omawiane na łamach „Emeryta" jak np. fundusz prasowy, zapomogowy, stypendialny, itd. tak bardzo potrzebujące powiększenia. — Wierzę mocno, że apel nie będzie bezskuteczny. — Dla przykładu pozwalam sobie przesłać od siebie na te cele datek w kwocie 1.000,— zł.

Wywiązując się ponadto z mego przyrzeczenia listowego z okazji prośby o obliczenie mego uposażenia według nowych stawek, pozwalam sobie przesłać czekiem P. K. O. kwotę 1.000,— zł i prosić czcigodnego Prezesa Gizellę o użycie tego, zdaniem moim skromnego datku według swego uznania.

Mgr Terlikowski Kazimierz, emer. sędzia okręgowy, ppłk. rezerwy, Siemanowice Śl., ul. Szkolna 6, m. 9.

Chorzów: Z dniem 1 maja br. wstrzymano niektórym kategoriom emerytów wypłatę emerytur. Na liczne zapytania Redakcja „Emeryta" wyjaśniła, że emerytury zostaną przywrócone po zweryfikowaniu tych osób, czyli że wypłata została wstrzymana tylko czasowo do przeprowadzenia dochodzeń, czy ktoś z osób pobierających zaopatrzenia emerytalne nie dopuścił się jakiegoś niegodnego czynu przeciwko Państwu lub narodowi polskiemu, albo odnosił się wrogo do współobywateli i do społeczeństwa polskiego w ogólności. Z faktem zawieszenia emerytury pogodziłem się z konieczności, nic innego mi nie pozostało, nie mogę jednak pogodzić się z żądaniem zwrotu legitymacji uprawniającej do ulgowych przejazdów koleją, zwłaszcza wobec zawieszenia wypłaty uposażenia, z drugiej strony z koniecznościami właśnie przedsiębrania podróży związanych z wyszukiwaniem świadków mojej służby i mego zachowania się i odnoszenia do współobywateli, zwłaszcza, że służba moja była długa, pełniłem ją w różnych miejscowościach, sporo lat temu. Od tego czasu wielu ludzi mogących dać świadectwo prawdzie zmarło, wielu przesiedliło się do innych miejscowości, trzeba za nimi szukać. Uważam, że odebranie uprawnień emerytalnych nastąpić może na podstawie niekorzystnego orzeczenia Komisji Weryfikacyjnej, ale nie przed udowodnieniem przewinienia, dlatego proszę Redakcję o poruszenie tej sprawy w celu zapobieżenia domagania się zwrotu legitymacji przed czasem zweryfikowania.

Kraków: W dniu 18 września br. odbyło się Doroczne Walne Zebranie Członków Związku Emerytów Państwowych, Samorządowych i Instytucji Prawa Publicznego w Krakowie.

Zebranie zagaił wiceprezes Meidinger Władysław przy licznym udziale członków oraz przedstawicieli pokrewnych Związków, jak Związku Emerytów Wojskowych, Kolejowych, Pocztowych i Ubezpieczalni Społecznych, oraz delegatów Oddziałów Związku z prowincji.

Przewodniczącym Zebrania wybrano kol. Ścisławskiego Waleriana. Po przemówieniach delegatów pokrewnych Związków Emerytalnych wiceprezes Meidinger Władysław wygłosił sprawozdanie z działalności Zarządu, poświęcając na wstępie kilka słów zmarłym członkom i zarządzając dla uczczenia Ich pamięci jednominutową ciszę, następnie podkreślił, że w okresie sprawozdawczym postarano się o własny lokal, założono rozdzielnię towarową, która rozprowadziła między członków towary po cenach hurtowych za 2½ miliona złotych, założono świetlicę i bibliotekę, członkowie korzystali z różnych świadczeń: jak ze zniżek teatralnych, kinowych, z zaświadczeń na tekstylia, obuwie i skóry, z różnych porad prawnych, i doraźnych zapomóg pieniężnych, a w końcu z istniejącej od 2 lat Kasy Pośmiertnej — Przy Związku prowadzona jest również Sekcja Chałupnicza, która daje kilkudziesięciu członkom możność zarobkowania.

Następnie po sprawozdaniu kasowym w imieniu Komisji Rewizyjnej złożył sprawozdanie kol.

Cach Jan, stwierdzając prawidłową gospodarkę i zgodne z wymogami buchalterii prowadzenie ksiąg i rachunków, stawiając wniosek na udziele nie Zarządowi absolutorium, który to wniosek Walne Zebranie po wyczerpującej dyskusji nad sprawozdaniami jednogłośnie uchwaliło, wyrażając Zarządowi podziękowanie za wytrwałą i wielce owocną pracę dla dobra Związku.

Następnie na wniosek Komisji Matki dokonano wyboru nowych Władz Związku — a to prezesa, członków Zarządu i zastępców — Komisję Rewizyjną i Sąd Koleżeński.

Prezesem wybrano Ob. Meidingera Władysława, a do Zarządu Kol. Kol. Czarnka Romana, Drozdowicza Karola, Jagielskiego Bronisława, Burzymowskiego Ludwika, Mendralę Stanisława, Żulikowskiego Zygmunta, Konopczyńskiego Adama, Łodyńskiego Włodzimierza, Paulo Zofię, Pietraszkową Józefę, Paszkiewicza Henryka i Witkowskiego Tadeusza.

W końcu uchwalono podwyższenie składek członkowskich na 60 zł miesięcznie, z tym, że każdy członek należy automatycznie do Kasy Pośmiertnej, a w razie śmierci członka rodzina zmarłego ma otrzymać jako zasiłek do 10.000,— zł.

Po wolnych wnioskach i wyczerpaniu porządku dziennego przewodniczący dziękując obecnym za przybycie zamknął Zebranie.

Zabrze: Walne Zebranie naszego Koła odbyło się pod przewodnictwem prezesa Ob. Cydzika w dniu 9 października br. przy licznym udziale członków. Na zebraniu tym omawiano sprawy zawodowe a w dyskusji zabierali głos członkowie podnosząc rozmaite sprawy aktualne i żywotne. Ob. Sadlińska złożyła sprawozdanie z rozdziału darów UNRRA. Ob. Brokl wyjaśniał poszczególne artykuły ustawy nowelizacyjnej.

Walne Zebranie zaleciło Zarządowi, by wystarał się o przydział węgla, o bony mięsne i tłuszczowe oraz o ulgi przy przejazdach tramwajami. Zarząd napisał o załatwienie tych spraw do Okręgowego Związku w Poznaniu i na tym jego rola się skończyła.

Odpowiedzi Redakcji

Ob. M. Burtowy: Jeżeli Ob. miał VII grupę szczebel „d" powinien być zaszeregowany do III grupy nauczycielskiej z uposażeniem 15,500 zł czyli 50% 7,750 zł i tyle powinien Ob. otrzymać po wysłużeniu pełnych lat 35. O ile jednak Państwowy Zakład Emerytalny ze względu na to, iż Ob. przeszedł na emeryturę w roku 1930, oblicza Ob. tylko 92% to obliczenie jest prawidłowe.

Odnośnie innych usterek może Ob. wnieść o sprostowanie dekretu.

Ob. zalega z prenumeratą za czwarty kwartał.

Zielona Góra: Emeryci samorządowi podlegają nie Ministerstwu Skarbu, ale Ministerstwu Administracji Publicznej, które nie wydało dotychczas zarządzenia o podwyższeniu uposażeń emerytalnych dla emerytów samorządowych.

Zabrze: Wobec wprowadzenia jednolitych cen na węgiel i utworzenia państwowych składnic węgla, starania o zniżkę cen dla emerytów okazały się bezskuteczne.

Bony na mięso i tłuszcze wprowadzone w niektórych zapobiegliwszych miastach, do nas jeszcze nie dotarły, powinniście starać się o nie na miejscu w Wydziale Aprowizacyjnym miejskim.

Karty tramwajowe ulgowe, z których korzystamy, zależą wyłącznie od miejscowej Dyrekcji Tramwajów Miejskich. Powinniście wysłać delegację do Dyrekcji Tramwajów z gotową listą członków niepracujących i nie otrzymujących kart z innego tytułu a napewno otrzymacie.

Ob. Andrzej Łukomski. W celu sprawdzenia, czy nowy wymiar emerytury jest prawidłowy, należało dołączyć odpis otrzymanego dekretu nowego zaszeregowania i wymiaru emerytury. Wszyscy pracownicy państwowi zatem i nauczyciele przeniesieni w stan spoczynku przed dniem 1 lutego 1934 pobierali zaopatrzenia emerytalne w punktach. W roku 1932 obniżono wymiar ich emerytur z 100% na 92%. W roku 1934 wprowadzono dla pracowników czynnych i emerytowanych uposażenia złotowe i przyznano 100% emerytury, dlatego nie można się dziwić, iż niektórzy koledzy Ob. później spensjonowani mają wyższe uposażenie emerytalne.

Jeżeli Ob. jako nauczyciel przeszeregowany został obecnie z grupy VII do III i otrzymał tylko 92% z połowy zasadniczego uposażenia tej grupy, odwołanie nie odniesie skutku. Prosimy o uwiadomienie w swoim czasie o wyniku ewent. odwołania.

Ob. Józef Gołębiowski: Grupa VII pracowników pocztowych przeniesionych w stan spoczynku przed dniem 21 lutego 1934 otrzymuje przy pełnej wysłudze lat i obliczeniu 92% wysługi — zasadnicze uposażenie 5.520 zł

O ile według zdania Obywatela emeryci pocztowi przeszeregowani zostali do wyższych grup uposażeń na równi z pracownikami czynnymi, wskutek czego Ob. zaszeregowany będzie do nowej grupy IV powinien otrzymać połowę zasadniczego uposażenia tej grupy tj. kwotę 9.100 zł miesięcznie.

Ob. Lipek Antoni: Ustawa z dnia 1 lipca br. ogłoszona w Dz. U. R. P. 42/49 dotyczy jedynie pracowników państwowych i wojskowych przeniesionych na emeryturę.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wydał dotychczas analogicznych przepisów o podwyższeniu uposażeń rentowych pracowników prywatnych ubezpieczonych w Z. U. S.

Ob. Michał Szarek: Romaitość uposażeń tych samych kategoryj pracowników rozumiemy w sposób następujący:

Do dnia 31 stycznia 1934 istnieli emeryci punktowi, czyli pobierający tylko 92% wysłużonych uposażeń emerytalnych; od dnia 1 lutego 1934 przenoszeni w stan spoczynku pracownicy państwowi byli emerytami złotowymi tj. pobierającymi emerytury nie według punktów ale według ustalonej dla poszczególnych grup wysokości zło-

tych i to w wymiarze 100% płac pracowników czynnych. Przed 31 grudnia wypłacano emerytury przedwojenne z doliczeniem dodatku przejściowego.

Jeżeli Ob. spensjonowany został po lutym 1934 ma do Ob. zastosowanie stawka 100% zasadniczej pensji pracownika czynnego, czyli za 28 lat służby 79% uposażenia. O ile przyznano Ob. tylko 72,4% można wnieść o sprostowanie wymiaru wzgl. odwołanie do Ministerstwa Skarbu.

Ob. Mikułowski Jan: Dawniejsza VI grupa uposażenia nauczycieli przeszeregowana została od dnia 1 stycznia 1949 do grupy II uposażeń nauczycielskich tj. zasadniczej płacy 18.500 zł. Przy pełnej wysłudze tj. lat 35 otrzyma Ob. połowę tej kwoty a więc 9.250 zł o ile jako spensjonowanemu przed lutym 1934 nie zostanie Ob. zaliczona pełna stawka 100 ale tylko 92%.

Prosimy o zawiadomienie Redakcji po otrzymaniu wymiaru jaka stawka zaliczona została przy nowym wymiarze.

Ob. Repelewska: Grupa X szczebel a) przeszeregowana została do grupy XI której płaca zasadnicza wynosi 9.300 zł czyli pełna wysługa emerytalna 4.650 zł. Jeżeli Ob. przyznano tylko 50% wysługi powinna Ob. otrzymać 2.325 zł, ze względu jednak na to, że najniższy wymiar emerytury własnej wynosi 3.000 zł otrzyma Ob. taką kwotę. Na wyrównanie od stycznia wstecz liczyć nie należy.

Ob. Z. B. Konin: Przeszeregowanie do wyższych stopni odnosi się tylko do nauczycieli a nie do sierót. Podwójnym sierotom przysługuje pensja sieroca, o którą trzeba się starać przy przedłożeniu metryki śmierci żywiciela, metryki urodzenia sieroty i zaświadczenia o uczęszczaniu do szkoły, a w końcu zaświadczenia gminy, że sierota pozostaje na utrzymaniu Obywatela.

Ob. Maciałkowa: U kogo czytuje Obywatelka „Emeryta" jako stała czytelniczka? W naszej kartotece Ob. nie figuruje.

Nie można dać odpowiedzi wyczerpującej, jeżeli nie wiemy, czy Ob. pobiera emeryturę, jako wdowa, jakie represje stosowane były przez okupanta, kiedy mąż zmarł, jakie dokumenty przedłożyła P. Z. E. Inne przyczyny, to zamordowanie kogoś podczas służby, śmierć wskutek wypadku z bronią lub od wybuchu niedopału itp.

Na każdy wypadek, jeżeli Ob. nie ma ukończonych lat 55 trzeba wnieść stosowne podanie z przypomnieniem szczegółów i powołaniem się na dokumenty przedłożone przy staraniu się o emeryturę.

Ob. Edward Gierymski: Przeszeregowanie i wymiar słuszne. Należy się Obywatelowi 66,8% od sumy 6.000 zł i tyle Ob. przyznano. Odwołanie byłoby bezskuteczne i budziło by tylko nadzieje nie uzasadnione.

KOMUNIKATY

Redakcja „Emeryta" zwraca się do Czytelników z prośbą, by o ile ktoś posiada wydaną przed wojną kosztem Związku, opracowaną przez Jerzego Sierakowskiego ustawę emerytalną (Poznań, 1938 r.) zechciał odstąpić ją Redakcji ewentualnie za stosownym wynagrodzeniem wzgl. zamianą na „Niemiecki Nalot".

Kasa Pośmiertna Okręgowego Związku Emerytów w Poznaniu podaje do wiadomości, że w miesiącu październiku wypłaciła jednej rodzinie zmarłego członka pośmiertne w wysokości 15.000 zł. Członkowie Kasy obowiązani są do uiszczenia oprócz zwykłych składek członkowskich po 15 zł wpłaty wypadkowych po 20 zł.

Zarządy Kół zechcą zebrać powyższe wpłaty i nadesłać je na konto P. K. O. V 1294 z dopiskiem „Kasa pośmiertna".

W ADMINISTRACJI NASZEJ ZŁOŻYLI:

Na Fundusz Prasowy: p. Staniszewski Kazimierz, Poznań 100 zł, Związek Emerytów Państwowych, Aleksandrów Kuj. 150 zł, p. Oprzalski Wojciech, Kołobrzeg-Złotowo 100 zł, p. Schmidt Maria, Siennów 200 zł, p. Laskowski Remigiusz Staszów 80 zł, p. Andraszczyk Jan, Poznań 50 zł, p. Hirschfeld Jan, Kłodzko 200 zł, p. mgr Terlikowski Kazimierz, Siemianowice 1.000 zł, p. Noga Stanisław, Rakszawa 50 zł, p. Jegorow, Gdańsk-Wrzeszcz 40 zł, p. Drewnicki Roman, Kolbuszowa 200 zł, p. Kacki Józef, Kozięcin 110 zł, p. Molewicz Józef, Stary Sącz 2.000 zł, p. Kmetko Michał, Nadleśnictwo Chojnów 10 zł, p. Łoziński Seweryn, Głuchołazy 100 zł, p. Słowikowski Zdzisław, Brzeg n/Odrą 215 zł, Związek Emerytów Państwowych, Kłodzko 50 zł.

Na Fundusz Stypendialny im. Prezesa Gizelli: Związek Emerytów Państw., Aleksandrów Kuj. 300 zł, p. Oprzalski Wojciech, Kołobrzeg-Złotowo 100 zł, p. Hirschfeld Jan, Kłodzko 200 zł, p. Harlender Adam, Podanin — w dowód wdzięczności i głębokiego szacunku dla Prezesa na Fundusz Stypedialny Jego Imienia 500 zł.

Na odbudowę Poznania i Warszawy: p. Oprzalski Wojciech, Kołobrzeg-Złotowo 200 zł, p. Hirschfeld Jan, Kłodzko 100 zł.

OD ADMINISTRACJI!

P. Kotzian, Opole: Prenumerata uregulowana.

P. Jagiełło, Warszawa: Prenumerata za cały rok 1949 zapłacona, na dobro na rok 1950 pozostało 60 zł.

P. Janicki, Stawianówka: Prenumerata kwartalna wynosi 90 zł a nie 80 zł, dopłata zaległa 10 zł.

P. Jarowa, Sanok i p. Radziński Luboń Pozn.: Prenumerata kwartalna wynosi 90 zł a nie 60 zł, brakującą kwotę 30 zł prosimy dopłacić.

P. Szablikowska, Wrocław: Nr 20-ty wysłano na stary adres, ponieważ zawiadomienie o zmianie adresu nadeszło po wysłaniu numeru.

P. Iwiński Zabrze: Z przesłanych 12. 9. br. 165 zł zaliczyliśmy 75 zł na dopłatę do prenumeraty za rok 1949 a 90 zł zarachowaliśmy na poczet prenumeraty za I kwartał 1950, ponieważ pełny tekst Ustawy Emerytalnej poza Ustawą z dnia 1. 7. br. a ogłoszoną w „Emerycie" z dnia 15. 7. br. Nr 14-ty nie ukazał się w druku Tabele zaopatrzeń emerytalnych nauczycieli ogłaszamy w niniejszym numerze. Listownie odpowiadamy o ile jest załączony znaczek pocztowy.

P. Waszkowa, Dębica: Prosimy o podanie starego adresu zamieszkania.

TREŚĆ NUMERU:

Nakład i własność Okręgowego Związku Emerytów Państw. w Poznaniu — Red. odpow.: Bronisław Baron, Poznań, ul. Młyńska 5 Druk. Wydawnicza pod zarz. państw. Poznań, Strzałowa 2a — 422 — 5900 — X. 49 — K · 183